

Lisa Strömbech (SE)

In Memory of All Those Who Work Without Getting a Reward

Længde: 6 min & 8:30 min & 7:30 min

Videoinstallationens hovedperson er en hund, der sættes på de hårdeste prøvelser. Værket består af tre videoprojektioner. I den første video sidder hunden og balancerer med en tyk skive spegepølse på næsen. I video nummer to står et kæmpefad med pølser lige foran snuden på hunden. Den venter tålmodigt på et tegn til at få lov at spise. I den tredje video ligger hunden som korsfæstet af spegepølse, med en skive på hver pote. Hunden prøver at holde blikket fæstnet på tilskueren, men dens snude ligesom suges ned til de lækre pølsekiver på poterne.

De 3 videoer udgør tilsammen et monument over hierarkier, magt og empati. Det spejler ikke bare forholdet mellem mennesker og dyr, men også grundlæggende menneskelige relationer i et globalt kapitalistisk system.

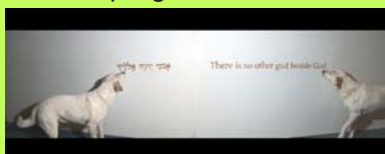
Hung-Chi Peng (TAIWAN)

To Dress Up at Home 2001. Længde: 55 sek.

To hunde er taget ud af en kennel for derefter at blive bragt tilbage klædt ud som "racerene", en collie og en dalmatiner. Hovedhandlingen i filmen er en bjæffekamp mellem en hund i bur og den udklædte Collie. Den skiftende intensitet og hyppighed af bjæffene saboterer ethvert forsøg på at vurdere, om det kommunikerede budskab er venligt eller fjendtligt.

10 Commandments and Islamic Exegesis 2004-2008. Længde: 14:40 min

I 10 Commandments and Islamic Exegesis træder Pengs hund bogstavelig talt i sin ejers sted. I videoen skriver hunden tekster fra centrale religiøse tekster på væggen. Kunstneren malede først ordene med hundefoder. Når han brugte videoens "rewind" skiftede hundens rolle fra instinktvæsen til skabende og skrivende designer, hvorved han tematiserede en anden "rewind": DOG er GOD stavet bagfra. I sin egenskab af på en og samme tid uskyldigt dyr og underlegen art har hunden en ambivalent rolle som formidler af de ofte hellige tekster. Hunden interverer mellem læseren og teksten, hvorved den fremmedgør ellers velkendte passager. Derfor rejser værket spørgsmål der ikke ofte bliver stillet: hvem er det skrivende jeg bag disse tekster og til hvem er de henvendt?

Cornelia Sollfrank (DE)

Le Chien ne va plus

(Med Monty Cantsin) 2006. Længde: 13 min

Performanceen „Le Chien ne va plus“ var den første i en serie af Cornelia Sollfranks geniscenesættelser af tidlig feministisk kunst. Kunstneren udvalgte værker, der havde inspireret og influeret hende som kunstner og som feminist.

I street-performance fra 1968 " Aus der mappe der Hundigkeit" går den østrigske kunstner VALIE EXPORT en tur hen ad Kärntnerstrasse i Wien med kollegaen og samleveren Peter Weibel i snor, mens han kravler på alle fire. Ifølge kunstneren udløste de seksuelle undertoner i denne demonstration af kontrol og afhængighed i parforholdet angst, irritation og aggression hos tilskuerne.

Sollfrank geniscenesætter denne demonstration af kvindelig kontrol i juli 2006, hvor hun førte Monty Cantsin (Multiple identity of Neoism) i snor gennem indkøbscentret Phoenix i Hamburg-Harburg.

Hanne Nielsen & Birgit Johnsen (DK)

Blindgang 2004

Længde: 28:13: min

Blindgang er et forsøg på at koble et visuelt medie på en ikke seendes sansning. Billederne viser en blind kvinde og hendes førerhund på deres daglige tur. Begge bærer et videokamera, den blinde kvinde på sin brystkasse og hunden på sit hoved. En stor del af tiden er hunden på plads ved kvindens side, således at de to synsindtryk er parallelle registreringer fra hver deres øjenhøjde af scenerier, der ligger foran dem. Optagelserne vises simultant, og under hele turen beskriver den blinde kvinde, hvad hun fornemmer og hører. Det billede der vises, er ikke nødvendigvis det samme som det hun beskriver. Kameraets beskæring af virkeligheden bliver en begrænsning, ligesom det manglende syn er en begrænsning. Hørelsen er 360 grader mod synets meget mindre vinkel, hvilket afstedkommer forskydninger mellem billede og lyd i tingenes tilsynekomst.

by Tranquillium

Ulrik Heltoft (DK)

The Open Door 2004. Længde: 28 sek

I The Open Door ser man ind mod en åben terrassedør med et kig ind i en dagligstue. Huset er et stykke modernistisk arkitektur af Jorge Pardo. En minimal klipning gør videoens billedkomposition næsten fotografisk, hvilket bliver understreget indirekte i titlen, der refererer til William Fox Talbots foto the Open Door (1844).

Den billedmæssige komposition skaber, på trods af sin stationære beskæring, også et 'udenfor billedet', som åbner for et handlingsforløb og derfor fængsler beskueren, idet man pludselig ser en hund, der desperat forsøger at komme ud af døren. Men en pind i hundens mund forhindrer den, indtil det lykkes den at bryde ud af døren og forsvinde ud af billedet. Derefter står en mand på terrassen og måler længden af døren med pinden. Mens hundens handling er tilfældig, er mandens velovervejede. Men i videoen er der en hemmelighed, som ikke er så tydelig, men som har betydning for handlingsforløbet. I videoen opstår en vigtig forvandling ved hjælp af et enkelt klip lagt ind mellem hunden og manden. Et stump træ fra pinden falder ned ved dørtrinnet og forsvinder langsomt, imens hunden løber ud af billedet og manden træder ind i det. Dette er det eneste bevis på, at en forvandling og manipulering finder sted.

Katarzyna Kozyra (PO)

Lou Salome a Roma. Teatro di Cani

(Lou Salome i Rom. Hundeteater) 2005 Længde: 5:22 min

Kozyras performance på Teatro Universale under Roma europa Teaterfestival

Publikum består overvejende af hundeejere og deres hunde. Hundene er æresgæster og bliver tilbudt gratis adgang og fik de bedste siddepladser foran og i midten af rummet. Performanceen er baseret på videoen Appearances as Lou Salome, hvor Salome træner sine to "hunde" Rilke og Nietzsche i en af Roms store turistattraktioner.

I Live sceneshowet bliver Rilkes og Nietzsches skuespillere maskeret som hunde med en slående lighed med filosofen og digteren og derefter underkastet hundetræning af Salome på italiensk. Performanceen bliver afbrudt med jævne mellemrum af både tjenere, der går rundt med sølvbakker mellem publikum og kaster godbidder til hundene, af kamerafolk der filmer showet på scenen og i auditoriet, og af hundene selv, der er ophidsede af støjen og overfloden af dufte.

Hundenes ophidselse bliver forstærket af hundeejernes anspændthed, splittede som de er mellem at følge med i showet og berolige deres kæledyr. Performanceen foregår således både på scenen og på tilskuerrækkerne.

William Wegman (USA)

William Wegman er pioner inden for videokunst og er en af de kunstnere, der mest konsekvent har brugt sine egne hunde i sin kunstnerpraksis. På udstillingen vises nogle af de tidligste arbejder. Med hundene som modeller og aktører har han skabt værker med referencer til kunsthistorien, eventyr, børnelitteratur, fabler, Hollywood-film eller andre populære medieformer.

Dog Duet 1977

Længde: 2:38 min

I Dog Duet ses to Weimaraner hunde med front mod kameraet. I synkron bevægelse følger hundene, med blikket meget koncentreret, et eller andet, der befinder sig uden for billedrammen. Først til slut afløres hvad, der var objekt for hundenes interesse.

Spelling lessons 1978

Længde: 49 sek

I Spelling Lesson ippetesætter Wegman en ydmyg og intenst opmærksom hund, Ray, for at have stavet ordet "beach" forkert i en diktat. Hunden har stavet ordet "beech". Men det er navnet på et tyggegummifabrikat, bemærker han. Og det var ikke det, der var meningen.

Lisa Strömbeck (SE)

In Memory of All Those Who Work Without Getting a Reward 2006

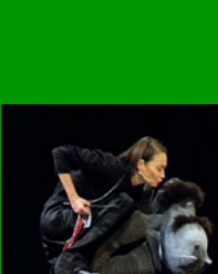
The leading character in the 3 video projections is a dog, who is forced to endure the hardest trials. The work is about hierarchies, power and empathy and not only mirrors the relation between human and animal, but also basic human relations in a global capitalistic system.

Cornelia Sollfrank (DE) Le chien ne va plus (with Monty Cantsin) 2006 Performance on video

The performance 'le chien ne va plus' is the first in a series of Cornelia Sollfrank's re-enactments of early feminist art. The artist selected pieces that had influenced her as an artist and feminist. During a street performance in 1968 VALIE EXPORT took a walk in Vienna with the artist Weibel led on a leash like a dog. The sexual dimension of the demonstrated control and dependency in relationships triggered anxiety, irritation and aggression in the audience. Sollfrank re-enacted this demonstration of female control in July 2006 in the Phoenix shopping mall in Hamburg-Hamburg.

Hanne Nielsen & Birgit Johnsen (DK) Blind walk video installation 2004

Blind Walk is an attempt to link the visual media to a non-seeing perception. The footage shows a blind woman and her guide dog on their daily walk, both carrying a video camera. The camera's cropping of the reality becomes a limitation, as the lack of vision is a limitation, thus resulting in displacements between image and sound of things appearing.

Katarzyna Kozyra (PO) Lou Salome a Roma. Teatro di Cani, Performance, 2005

Audience members above all consist of dog-owners and their dogs. As honorary guests, dogs and their keepers are offered free entry and given the best seats. The performance is based on the video Appearances as Lou Salome, in which Salome visits one of Rome's tourist attractions coaching her two masked "dogs" with a striking resemblance to the poet and philosopher Rilke and Nietzsche. In the live performance in which afterward "Rilke" and "Nietzsche" undergoes dog training with Salome issuing her commands in Italian. The performance is periodically interrupted – by waiters carrying silver trays circulating in the audience and tossing treats to the dogs, by camera people recording the action on stage and in the auditorium, and by the dogs themselves, agitated by the noises and abundance of aromas. The canines' excitement is amplified by the anxiety of their owners, dividing their attention between watching the performance and calming their pets. The performance played out both on stage and in the auditorium.

Hung-Chi Peng (TAIWAN) To Dress Up at Home - 5 2001

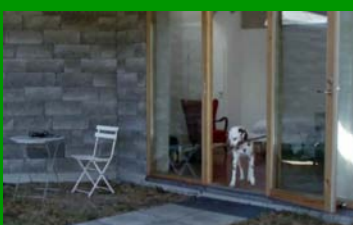
Two dogs are removed from a pound, only to be returned costumed as "purebreds," a Collie and a Dalmatian. The main interaction of the film is a barking match between a caged dog and the costumed Collie. The changing intensity and frequency of the barks confuses any attempt to easily distinguish the message communicating as benevolent or hostile.....

Hung-Chi Peng (TAIWAN) 10 Commandments and Islamic Exegesis 2004-2008.

The 10 Commandments and Islamic Exegesis is a part of a series of 10 videos entitled Canine Monk where Peng's dog literally steps in his artist-owner's place as creative subject. In the videos, the dog writes texts from central religious scriptures on the wall. When the common video feature of rewind was used, the role of the dog changes from instinctive creature to creative agent, thereby thematizing another "rewind;" DOG is GOD in reverse.

Luis Bunuel (Salvador Dali - playwright) 1928

An Andalusian Dog is a radical work that can be interpreted as a command to throw away the established vision. "An Andalusian Dog" opens up to a Freudian psychoanalytically inspired interpretation, both concerning the relationship between man and woman, the playing with language and the break with audience expectations. It is packed with numerous symbols and stretches the narrative experiment, which from a psychoanalytic angle can be interpreted as sexual symbols for phallos, vagina, castration, asexuality, identity, exaltation and rejection.

Ulrik Heltoft The Open Door (DK) 2004

An open door is filmed from a terrace towards the door into a living room. The video's composition is almost photographic with its immobile cut. This photographic dimension refers to William Fox Talbot's photography, "The Open Door", (1844). The visual composition, despite its closed system never the less produces an out of field in the picture, a sequence of action that captivates the viewer, because suddenly you see a dog that tries to get out of the door. But a stick in the dog's mouth prevents him, until he breaks free from the door.

William Wegmann (USA) Spelling lessons 1978

In "Spelling Lesson" Wegman is rebuking the humble and intensely aware dog Ray for having misspelled the word "beach" in a dictation. The dog spelled the word "beech". But that is the name of a chewing gum product, he notes. And it was not what was intended.

William Wegmann (USA) Dog Duet 1977

In Dog Duet, two of Wegman's dogs sit side by side as they keenly follow an object moving behind the camera that is finally revealed to be a ball. Like good tennis players, Wegman's models never take their eyes off the ball. Meanwhile we, as third-party viewers, become transfixed by this game of pursuit and unwittingly fall for the chase.

①

②

③

④

⑤

⑥

⑦

⑧

⑨

⑩

Dog is my co-pilot

Dog is my co-pilot bruger hunden som påskud til at vise en række værker, der mere handler om den menneskelige psyke og perception end om hunde. Fælles for værkerne er, at der i alle indgår hunde.

Udover at være en tematisk paraply repræsenterer værkerne et bredt udvalg, som giver en historisk perspektivering af brugen af mediet og som på forskellig vis forholder sig eksperimenterende til det. De værker, der bruger hunde, kobler ofte hundeadfærden til menneskelige handlinger. Hunden er objekt for menneskers begær, og mennesket overfører i ønsket om opfyldelse af begæret menneskelige egenskaber på hunden. Der iværksættes et møde mellem instinktiv adfærd og menneskers dannelsesbegreber som sprog, tro og religion.

I andre tilfælde bliver hundens adfærd det ultimative udtryk for menneskers misundelse, behagesyge, autoritetstro og mangel på evne til omstilling.

Videoerne peger associativt eller konceptuelt ud over deres egen ramme og kontekst og formår via deres metode på subtil vis at kritisere og kommentere samtidsproblematikker.

Der afholdes artisttalk den 11. november kl. 13-15.30 Alle er velkomne. For yderligere information kontakt Eva Sommer Hansen, evsha@vejle.dk tlf. 2250 2492Udstillingen **Dog is my co-pilot** er et <INTER> Machine-RAUM projekt.

Machine-RAUM - en triennale for videokunst og digital kultur blev afholdt for første gang i Vejle i november 2007 og vil næste gang afholdt den 13 oktober 2011 i samarbejde med blandt flere KelleR - Center for Eksperimenterende Kunst, VideoRAUM, Spinderihallerne og Vejle Kunstmuseum.

Dog is my co-pilot er arrangeret Machine-RAUM i samarbejde med Spinderihallerne. Projektledere og kunstneriske kuratorer er Hanne Nielsen og Birgit Johnsen, der også har stået for Triennialens koncept og initiativtager og projektkoordinator er Lene Noer.

For yderligere information : <http://machine-raum.dk/>

Udstillingen er støttet af:

KelleR - Center for Eksperimenterende Kunst

JK-Proces ApS

job & karriere

Dog is my co-pilot

Luis Buñuel (FR)
Katarzyna Kozyras (PO)
Hung Chih Peng (TAIWAN)
Lisa Strömbeck (SE)
Ulrik Heltoft (DK)
William Wegmann (USA)
Cornelia Sollfrank (DE)
Hanne Nielsen & Birgit Johnsen (DK)**i Spinderihallerne i Vejle**11. november - 3. december 2010
Ons - fre 10 - 17 og lør - søn 11 - 17
Spinderigade 11, Vejle